

TADEJ ŠČANČAR

Kot bi v nogometu prejel zlato žogo

Naj vojak Slovenske vojske leta 2020
je začel kot vojak prostovoljec, zdaj slušbuje
v vojaški policiji

Ines Baler, Vestnik

Tadej Ščančar, poddesetnik Slovenske vojske (SV) in pripadnik specializirane enote vojaške policije (SEVP), je prejel priznanje za najboljšega vojaka SV leta 2020. "Ko sem izvedel, da bom na prireditvi ob dnevu vojske nagrajen, sem bil presenečen, saj je to največ, kar lahko kot vojak dobiš. Za nogometaša je to zlata žoga. Ne dobi je vsak, si jo pa vsak želi," zanimivo primerja odlikovanje vojak, ki izhaja iz Bratoncev, zdaj pa z družino živi v bližnjih Beltincih. V minulih letih je na slovesnosti vedno opazoval najboljše vojake in podčastnike, jih nagradil z aplavzom in si zamišljal, kako bi bilo, če bi kdaj stal na odru na njihovem mestu.

Vojake za nagrado predlagajo nadrejeni in tudi pisno pojasnijo, zakaj si jo zaslužijo. Ščančar pove, da je pri njem med drugim pretehtalo dejstvo, da je bil na desetniškem tečaju izbran za najboljšega slušatelja, izurjen je za različne naloge in v streljanju, ima dobre športne dosežke in je spreten v številnih vojaških veščinah. V SV s podelitvijo nagrad gojijo vrednote slovenske vojaške zgodovine, predvsem tovarištvo, lokalnost, predanost, čast in pogum. "Nagrada je zame potrditev za dobro delo, dokaz, da so me opazili sodelavci, podčastniki in častnik. Obenem pa je tudi veliko breme, saj si zdaj bolj pod drobnogledom in se od tebe še bolj pričakuje dobro delo," strne sogovornik.

Več veš, več veljaš

Trenutno slušbuje v SEVP, v vodu PEST (posebna enota za specialno taktiko) v Ljubljani. Pot ga je v SV zanesla leta 2013. Takrat je na Bo-

hinjski Beli začel prostovoljno služiti vojaški rok. Zatem se je redno zaposlil v 72. brigadi SV v Murski Soboti. V Prekmurju je ostal dobra tri leta, vmes šest mesecev preživel na misiji na Kosovu, potem pa nove izkušnje iskal v Mariboru, kjer je bil namerilec v oklepem vozilu Svarun. Nadaljuje, da se je leta 2018 prijavil v selekcijo za PEST, s katero izbirajo najboljše. "V selektivnem postopku greš do svoje meje, vidiš, koliko si sploh zmožen. Največ poudarka je na fizični in psihični pripravljenosti, pa tudi zmožnostih ekipnega delovanja." Z delom, ki ga trenutno opravlja, torej v SEVP, je zelo zadovoljen. Želi pa si še napredovati in nadgraditi znanje, zato opravlja vedovno usposabljanje za vojaško evidenčno dolžnost pirotehnik. "Več veš, več veljaš. Da ne stagniraš, ampak se vseskozi učiš kaj novega."

"En sam dober igralec ne more nič narediti, pomembno je imeti dobro ekipo"

Vojaško uniformo obleče s ponosom, tako kot tudi služi domovini. Poklic vojaka mu je dal kar nekaj dobrodošli lastnosti, poudari odgovornost, zaupanje, sodelovanje v ekipi, režim načrtovanja. Poleg tega se je izuril v različnih taktikah ter se stal številne prijateljske in kolegialne vezi. "Na vsakem koncu Slovenije, v vsaki vojašnici, poznam koga,



saj sem opravil več vedovnih usposabljanj in misij," poudari. Pri tem se spomni, da so bile zgodbe starejših ljudi, ki so služili v jugoslovanski vojski, eden od povodov, da se je navdušil nad vojaškim poklicem. "Tudi od kolegov sem slišal marsikaj ob kakšnem pogometu, saj je v oko-

lici Beltincev kar nekaj ljudi, ki delujejo v SV."

V Afganistan ali Mali

Ščančar se opiše kot zagnanega, zato ima še nekaj poklicnih ciljev. Želi

Dosežki, zaradi katerih je Tadej Ščančar postal vojak leta 2020, so izurjenost za različne naloge, dobri športni dosežki, spretnost v številnih vojaških veščinah in dejstvo, da je bil izbran za najboljšega slušatelja. Foto: Jure ZAUNEKER

prijeti na podčastniško šolo in se kdaj oditi na vojaško misijo. "Nekaj časa bom še počakal, saj imam dveletnega otroka, v prihodnosti pa si vsekakor želim na katero od zahtevnejših misij z mentoriranjem, na primer v Afganistan ali Mali." Svojo prvo, misijo Kfor na Kosovu, ima v lepem spominu. Pravi, da se je z drugimi vojaški odlično ujel, pravo ekipno vzdušje pa je tudi najpomembnejše, saj s tistimi ljudmi preživiš več mesecev in se moraš zato znati prilagajati. "Misije so dobra preizkušnja, obenem pa tako vidiš druge dele sveta." V času epidemije je policistom pomagal pri varovanju slovenske južne meje, ko je še služboval v murskosoboški vojašnici, pa je sodeloval tudi pri odpravi posledic naravnih nesreč.

Fizično kondicijo vzdržuje tako v službi kot v prostem času. Doma v zadnjem času največ teče, izvaja funkcionalno vadbo, v preteklosti pa je veliko časa prebil tudi na nogometnih igriščih. Dobro fizično pripravljen je bil že ob vstopu v vojsko, vendar nekoliko v šali doda, da so ga kot Prekmurca presenetili hribi. "Prvi teden sem malo trpel, ampak se je obrestovalo. Dobil sem prava izhodišča za naprej." Zdaj ko se udeležuje vedovnega izobraževanja, je njegov delovnik nekoliko drugačen. Udeležuje se predavanja, uči o različnih eksplozivih, opravlja terensko delo. "Ko pa nisem na vedovnem usposabljanju, je zjutraj prihod, nato postroj, sledijo različne športne aktivnosti, individualne veščine in podobno," opiše klasičen dan v službi.

Tridesetletni vojak, ki se trudi ohranjati ravnovesje med službo in družino, ne pozabi omeniti, da so za priznanje zaslužni tudi njegovi sodelavci. "Seveda so bili vsi ponosni, vendar en sam dober igralec ne more nič narediti. Pomembno je imeti dobro ekipo," pove in v smehu doda, da je plačal že kar nekaj kav. Za oporo je izredno hvaležen tudi domačim. Ti so za njegov uspeh, preden jih je z novico utegnil presenetiti, izvedeli iz medijev in na družbenih omrežjih. "Seveda sem na doseženo priznanje ponosen, nočem pa tega obešati na veliki zvon, saj sem bolj skromen."

Nagrado za naj vojaka SV bo prihodnje leto prepustil svojemu nasledniku, do takrat pa se bo še naprej trudil izpolnjevati naloge SV in dosežati poklicne cilje.